

Mottó: "...mint ahogyan a gyermekláncfű láncszemei, úgy kapcsolódnak egymáshoz a mi életeink..."

Gyermekláncfű

GYERMEKOTTHONOK TALÁLKOZÓJA NAGYVÁRADON

A CARITAS SZENT
ISTVÁN SZOCIÁLIS
KÖZPONT
HETILAPJA
VII. ÉVAD 11. SZÁM
MÁRCIUS

2019. március 16-án,
szombaton a
Nagyváradai Római
Katolikus

Egyetemi Lelkésztség ismét megszervezte a Bihar megyei magyar gyermekotthonok találkozóját a Nagyváradai Római Katolikus Püspökség Laikusképző Központjában. Az eseményre a nagyváradiak mellett Nagyszalontáról, Szentjobbról, Gálospetriből és Székelyhídról érkeztek vendégek, mintegy 100 gyermek gyűlt össze, akiket a fiatal egyetemisták nagy figyelemmel és sok szeretettel vettek körül.

A találkozó főszervezője Ft. Pék Sándor atya,

minden évben nagy gonddal készíti fel a fiatal egyetemistákat e napra, hiszen itt nem csak arról van szó, hogy a gyerekekkel találkozzanak, hanem házigazdaként, foglalkozniuk is kell a gyerekekkel. Ez nem mindig könnyű feladat. A fiatalok azonban mindig remekül helytállnak és van aki már több alkalommal is besegített a nap megszervezésébe.

Mint minden alkalommal, most is egy mottó köré volt megszervezve a nap programja. Ebben az évben a pápa látogatása adta a fő témát. „Tartsd meg Isten

Szentatyánkat!” hangzott az ének a gyerekek és fiatalok ajkán. A feladat pedig az volt, hogy minden

gyermekotthon egy rövid jelenettel készüljön, ami Szent Péterről, az apostolokról, az Egyházzal vagy egyházi szolgálatról szól. Az otthonok nagyszerű előadásokkal készültek: a szalontai gyerekek szent

Ferenc életének legfontosabb eseményeit jelenítették meg egy csodálatosan összeállított színházba illő előadásban. A gálospetrik Márton Áron püspök életéből idéztek. A székelyhídiak

Bőjte Csaba atya szép gondolatait osztották meg a jelenlevőkkel.

Mi a szentjobbiak a bibliából ragadtuk ki két részt. Elsőként azt jelenítettük meg, amikor Jézus a vizen jár és Péter apostol kéri, hogy ő is feléje mehessen, de kételkedése miatt süllyedni kezd. Elmondtam a gyerekeknek, hogy nem véletlenül választottuk ezt a jelenetet, hiszen mi mindannyian olyanok vagyunk mint Péter, hánykolódunk az élet tengerén és nem mindig bízunk az Isten gondviselésében. Pedig Isten mindig kinyújtva felénk a karját, és ez a kar az otthonokban nevelkedők részére azoknak a keze, akik nap mint nap gondoskodnak róluk. Isten mindig mellettük van és küldi a segítségét, de nekünk is kérni kell, úgy ahogy Péter is „URAM SEGÍTS!” Ki kell nyújtsuk karunkat és el kell fogadjuk azoknak az embereknek a jó tanácsát, akiket az Úr küld, hogy segítségükre legyenek.

A tengert, a mi háborgó szívünk tengerét is Jézus képes lecsillapítani, ez volt a második jelenet. Központunk gyermekei nagyon ügyesen adták elő a jelenetet és mindenki megtapsolta őket.

Nagyon szép élményekkel gazdagodtunk ezen a találkozón és hálásak vagyunk az egyetemi hallgatóknak, Sándor atyának, valamint a találkozót szívvel-lélekkel támogató Böcskei László püspökatyánknak, hogy ezen szép napot megszervezték számunkra! Szerafina n.

István: - Március 16-án Nagyváradra mentünk a Gyermekotthonok találkozójára. Mivel a szervezők megkérték bennünket, hogy a pápalátogatás kapcsán a találkozóra olyan jelenettel készüljünk, mely az apostolokról szól, mi is ilyen előadást készítettünk Jézus életéről. A találkozón voltak gyerekek Nagyszalontáról, Nagyváradról, Székelyhídról és Gálospetriből is. Nekem nagyon tetszett a szalontai gyermekek előadása, mert Szent Ferenc életét adták elő. Meg persze minden előadás jó volt. Mi voltunk az utolsók és mi azt adtuk elő amikor Jézus a vizen járt és amikor a tengert lecsendesítette. Nagyon jól éreztük magunkat hiszen találkoztunk az egyetemistákkal, azokkal is, akik már voltak nálunk Szentjobbon.

Diana: - Szombaton nagyon sok gyerekkel találkoztunk Váradon. Örültem, hogy én is elmehettem, mert ott sok olyan gyermek volt, akik más gyermekotthonokban vannak. Azért is örültem, hogy találkoztam Gizussal és láttam sok szép előadást.

Roli: - Nekem nagyon jó volt szombaton, mert

láttam a fiatalokat és sokat beszélgettünk és szórakoztunk hátul, miközben a többiek nem látták. Az is jó volt, hogy a szerepünk jól sikerült és mindenki énekelt velünk.

Zsanett: - Nagyon örülök, hogy elmehettem szombaton Váradra és örülök, hogy ott voltak Noémi és Gizus és szépek voltak az előadások. Köszönöm Sanyi bácsinak, hogy elvitt miket és olyan jó sokan voltunk a templomban, az is jó volt!

Miklós: - Nekem nagyon tetszett a gyermekotthonok találkozója. Első alkalommal voltam ilyen helyen. Volt ott sok más gyermek különféle helyiségekből, akik ugyancsak gyermekotthonban nevelkednek, mint mi. Nekem az tetszett, hogy amikor mi énekeltünk, akkor mindenki velünk énekelt. Nagyon kedvesek voltak, akik megvendégeltek minket. Az egyetemisták nagyon figyeltek reánk, mellém ültek, mindig megkínáltak minket és pizzát is meg szendvicset is kaptunk és nagyon jól laktam. Három fiúval is megismerkedtem: Péterrel, Albival és Dénessel. Nagyon jól megbarátkoztam velük. Albival németül is beszélgettem, de ő kicsit jobban tudott nálam. A mi szerepünkben én voltam Jézus. Olyan jó volt Jézusnak lenni, mert tényleg minden körülöttem forgott és szerintem jól sikerült az előadás, mert mindenki megtapsolt. Az egész nap nagyon jó volt és elénekeltük Sándor atya kedvenc énekét is, mert

szerintem ő egy nagyon jó fej papbácsi és nagyon örült nekünk. Örülök, hogy én is ott voltam ezen a napon!

